

Cao Quảng Văn

GIẤC MƠ TỪ CHÍN TẦNG MÂY

Cao cao lên hướng Bắc

Bay, bay về phương Tây!

Không học phép cân đẩu vân

Mà vẫn như Tôn Hành Giả thênh thang lướt gió, cỡi mây

Vẫn lên được

Chín tầng trời cao ngất!

Tôi cất cánh đi Paris

Tự phi trường Tân Sơn Nhất...

Sáng nay, mười lăm, tháng năm, 2013. Lúc 9 giờ 35 phút

Trên chuyến tàu của Air France – AF 0253

Cùng trăm mấy du khách Ý, Tây Ban Nha, Hà Lan, Việt, Đức,...

Tất cả bay cùng

Lên tận chín tầng mây ...

Nghe giữa trời

Giấc ngủ

lửng lơ

say...

Bay đi! Bay đi!

Cao lên, thật cao!

Cao trên những im vắng thung xanh, núi đồi biên giới

Trên yên ả những cao nguyên, làng quê, phố chợ, đồng bằng...

Trên những biển chia lìa, thù hận, cách ngăn

Qua núi qua sông, qua những vùng trời khô khan lạnh giá

Qua Miên, Thái, Myanmar

Qua Rangoon, Dacca, Patna, Nalanda

Bay ngang qua Himalaya mái - nhà - trái- đất

Qua Varanasi, Kanpur, Dehli

Qua Chandigarh, Faisalabad, Peshawar...

“Trên những đỉnh cao Lặng Im”(*)

Trên những phế tích thời gian

Những nơi Con Người mất bóng

Bởi thói điệu ngoa .

Bởi lòng thù hận...

Nơi đó - hơn mười ngàn mét cao bên trên mặt đất

Người nuôi những giấc mơ

êm ái nhẹ nhàng...

Nhưng

Giấc mơ như không hề giúp con người nguôi quên

Mà chỉ càng tăng nỗi nhớ!

Rằng, những rào cản, hố hằm, vách ngăn... vẫn luôn còn đó

Trong ngàn đời thẳm sâu mỗi trái tim người

Trong ý thức phân ly của tận cùng cách biệt:

Đen trắng – ngày đêm – mặt trăng mặt trời...

(Xin cảm ơn rất nhiều hãng Air France ưu ái

Đã dành cho vợ chồng tôi đến... bốn chỗ ngồi (!)**

Vì thế chuyến “ Tây du” càng thêm thú vị

Được thoải mái luân phiên

Thanh thản nằm nghe cơn mơ đến

Tuyệt vời!)

Nhưng làm sao có thể

Quên đi không nhớ?

Những ký ức buồn đau, tóc tang một thuở...

Thuở đạn bom rơi ... trên trang báo... mỗi ngày!

Trên Kabul, Herat, Meched,

Trên Ashkhabad, Samarkland,...

Như bao người ở trong hay ngoài Afghanistan,

Tôi vẫn cứ hoài mong

Vẫn luôn cháy lòng khát khao, chờ đợi!

Chờ ... Một ngày kia? Một ngày ...

Hận thù tất thử!

Để khai sinh

Từ nước mắt, mồ hôi, tro tàn, máu lửa

Những đóa hồng thơm

Nhân ái tuyệt vời...

Ôi, những giấc mơ xanh

Từ cao thẳm chín tầng mây

Tôi mang đến Paris

Tự phi trường Tân Sơn Nhất...

Giấc mơ đó

Như nụ cười có thật

Như tiếng sơn ca

Ấm trái tim người!

Một ngày mùa đông

Có nắng mặt trời...

Paris – Reims - Strasbourg, 26 Mai 2013.

Trên dòng sông Rhin, nơi cầu Hữu Nghị Pháp – Đức.

CAO QUẢNG VĂN

(*) Câu thơ của Goethe, thi hào Đức.

(**) May mắn có hai ghế trống cạnh chỗ chúng tôi, nên ba ghế liền kề hóa thành ghế sofa...lý tưởng, rất tiện cho việc nghỉ ngơi.